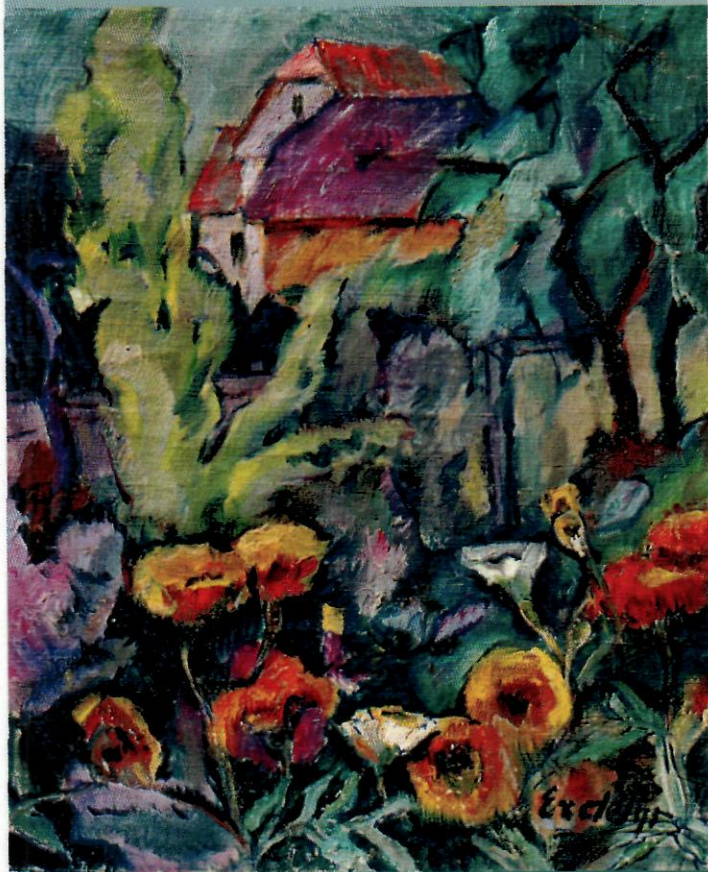

КАЛЕНДАР

КРАЄЗНАВЧИХ ПАМ'ЯТНИХ ДАТ НА

2016

РІК

УПРАВЛІННЯ КУЛЬТУРИ ЗАКАРПАТСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ
АДМІНІСТРАЦІЇ

ЗАКАРПАТСЬКА ОБЛАСНА УНІВЕРСАЛЬНА НАУКОВА БІБЛІОТЕКА
ім. Ф. ПОТУШНЯКА

КАЛЕНДАР

КРАЄЗНАВЧИХ

ПАМ'ЯТНИХ ДАТ

НА **2016** РІК

Рекомендаційний бібліографічний посібник

Ужгород . Видавництво В.Падяка . 2015

7. Маргарита Берез = Margarita Berets : [про художницю ; в т. ч. полотно "Тюльпани"] // Митці Закарпаття / Закарпат. спілка художників України.² – Ужгород : Госпрозрахунк. ред.-вид. від. Закарпат. облас. упр. по пресі, 1994. – С.14-15 : іл., портр. – Текст укр. та англ. мовами.

8. Панчук, Надія. Гобелени Маргарити Берез : [персон. ретроспект. вист. худож. в галереї "Ужгород"] / Н. М. Панчук // Ужгород. – 2011. – 2 квіт. – С. 12.

БЕРЕЗЕНЬ: 27

ОЛЕКСАНДР ІВАНОВИЧ БАБИНЕЦЬ

90-річчя від дня народження діяча православного руху в Україні (1926–1992)

Олександр Бабинець (Архієпископ Савва) народився 27 березня 1926 року в с. Підвиноградів (нині – Виноградівський район). Батько – Павло Бабинець і мати – Марія Михайлянич, були працелюбними селянами. У 1937 р. закінчив 6 класів народної школи в рідному селі, а в 1941 р. чотириохрічну школу в м. Севлюш (нині – Виноградів).

Проживав певний час в скиту Великомученика Пантелеймона над Хустом. У 1942 р. поступив послушником в Іоанно-Предтеченський скит у с. Бедевля Тячівського району. 18 вересня 1946 р. перейшов до Миколаївського чоловічого монастиря в с. Ізакарпутлаш Хустського району. 17 грудня 1947 р., з благословення єпископа Мукачівського і Ужгородського Нестора (Сидорука), прийняв чернечий постриг з ім'ям Савва – на честь преподобного Савви Освяченого. 29 листопада 1948 р. архієпископом Львівським Макарієм (Оксюком), керуючим Мукачівською єпархією висвячений у сан ієродиякона, а 16 липня 1950 р. єпископом Мукачівським і Ужгородським Іларіоном (Кочергіним) в сан ієромонаха.

На початку 1951 р. призначений настоятелем храму в с. Сокирниця Хустського району, а на початку 1953 р. – настоятелем храмів в селах Бадов I і Бадов II. Восени 1953 р., з благословення єпископа Іларіона (Кочергіна), ієромонах Савва вступив до Московської духовної семінарії. У 1961 р. закінчив Московську

духовну академію зі ступенем кандидата богослов'я. Захистив роботу по кафедрі патрології на тему "Сотеріологія і есхатологія в творіннях святителя Григорія Богослова". Навчальним комітетом при Священному Синоді о. Савва був направлений на пастирське служіння в Мукачівську єпархію. У 1961–1968 рр. – настоятель приходу в с. Тросник Виноградівського району. 2 січня 1968 р. наказом архієпископа Мукачівського і Ужгородського Григорія (Закаляка) призначається настоятелем Свято-Успенського собору у м. Виноградів. Водночас несе послух благочинного Виноградівського благочиння. 12 травня 1968 р. зведений в сан ігумена.

20 березня 1969 р. постановою Священного Синоду ігумену Савві було визначено стати єпископом Переяслав-Хмельницьким, вікарієм Київської єпархії. 23 березня того ж року зведений у сан архімандрита. 30 березня 1969 р. в Володимирському кафедральному соборі Києва за Божественною літургією відбулася архієрейська хіротонія, яку очолив митрополит Ленінградський і Новгородський Никодим. Йому співслужили: митрополит Київський і Галицький Філарет, архієпископ Мукачівський і Ужгородський Григорій, Волинський і Рівненський Даміан, єпископ Чернігівський і Ніжинський Володимир.

32 лютого 1972 р. єпископ Савва (Бабинець) очолює Буковинську кафедру з титулом єпископ Чернівецький і Буковинський. Відповідно до рішення Святійшого Патріарха Московського і всієї Русі Алексія I (Симанського) та постанови Священного Синоду РПЦ з 1 березня 1977 р. єпископ Савва призначений на Мукачівську кафедру. 26 червня 1985 р. переведений на Полтавську кафедру. Єпископ Полтавський і Кременчуцький. 25 квітня 1986 р. нагороджений орденом преподобного Сергія Радонезького II-го ступеня. У 1989 р. нагороджений іменною анагією. 5 квітня 1990 р. зведений в сан архієпископа. Нагороджений орденом святого рівноапостольного князя Володимира II-го ступеня.

25 лютого 1992 р., після Літургії в Харківському кафедральному соборі, архієпископ Савва (Бабинець) раптово помер. 26 лютого труну з тілом покійного було доставлено до кафедрального собору в м. Мукачево, де була відслужена всеношна, а зранку 27 лютого – заупокійна Літургія. 28 лютого тіло архієпископа Савви було привезено до с. Нанково, де в місцевому храмі єпископ Мукачівський і Ужгородський Євфимій звершив заупокійну Літургію

і Великий парастас. Похований на монастирському кладовищі Свято-Миколаївського чоловічого монастиря в с. Іза-Карпутлаш Хустського району Закарпатської області.

Джерельні приписи:

ЮРІЙ ДАНИЛЕЦЬ

1. Савва (Бабинец), іером. Сотериология и эсхатология в творениях св. Григория Богослова : дис. ... канд. богослов. наук / Савва (Бабинец). – [Москва] : Москов. Духов. Акад., Каф. Богословия, 1961. – Текст рос. мовою.

2. Савва (Бабинец), еп. Высокопреосвящ. архиеп. Григорий, бывш. Мукачевский и Ужгородский : [некролог] / Савва (Бабинец) // ЖМП. – 1984. – № 6. – С. 16. – Текст рос. мовою.
3. Савва (Бабинец), епископ. Ювілейне свято Мукачево-Ужгородської єпархії / Савва (Бабинец) // Православний вісник. – 1979. – № 12. – С. 8-10.
4. Савва (Бабинец), епископ. Як усе було. До 30-річчя воз'єднання закарпатських уніатів з РПЦ / Савва (Бабинец) // Православний вісник. – 1979. – № 10. – С. 24-27.
5. Савва, епископ. Вечная память почившим [Исаакий (Мотыль), схиархимандрит, Мукачевская епархия] / Савва // ЖМП. – 1981. – № 10. – С. 39. – Текст рос. мовою.
6. Савва, епископ Мукачевский и Ужгородский. В спасительном лоне Матери – Русской Церкви : (30-летие воссоединения закарпатских греко-католиков с Русской Православной Церковью) / Савва // ЖМП. – 1980. – № 1. – С. 17-19. – Текст рос. мовою.
7. Савва, епископ Мукачевский и Ужгородский. Празднование 30-летия воссоединения. В Успенском кафедральном соборе в г. Мукачево / Савва // ЖМП. – 1980. – № 1. – С. 20. – Текст рос. мовою.
8. Савва, епископ Мукачевский и Ужгородский. Схиархимандрит Алексей (Кабалюк) (1877–1947) / Савва // ЖМП. – 1979. – № 1. – С. 18-20. – Текст рос. мовою.
9. Савва, епископ Черновицкий и Буковинский. Из жизни епархий: Мукачевская епархия (свидетель подвига) / Савва // ЖМП. – 1974. – № 4. – С. 22-23. – Текст рос. мовою.

10. Антоній (Паканич), архієпископ. Архієпископ Савва (Бабинец) (27.03.1926–15.05.1992) / Антоній (Паканич) // Сповідники та Подвижники Православної Церкви на Закарпатті в ХХ ст. / авт. кол. : Ю. Данилець (голова авт. кол.), архієпископ Феодор (Мамасуев), архієпископ Антоній (Паканич), прот. О. Монич, А. Світлинєць, Д. Анашкін, С. Канайло, В. Міщанин, ієромонах Пімен (Мацола), прот. В. Юрина. – Ужгород, 2011. – С. 266-277.

11. Вічна йому пам'ять : [про єпископа Савву (Бабинця)] // Єпархіальний вісник. – 1992. – № 3-4. (берез.-квіт.). – С. 8.
12. Данилець, Юрій. Бабинєць Олександр Іванович / Ю. Данилець, О. Монич // Енциклопедія Закарпаття. Визначні особи ХХ століття. – Ужгород : Гражда, 2007. – С. 19.
13. Данилець, Юрій. Архієпископ Савва (Бабинєць) / Ю. Данилець // Данилець, Юрій. Православні монастирі Хустського району (ХХ століття) / Ю. Данилець ; передм. Д. Данилюка. – Ужгород : Гражда, 2004. – С. 108-109 : портр.
14. Єпископ Полтавський и Кременчугський Савва нагороджен именной панагией // ЖМП. – 1989. – № 6. – С. 5.
15. Єпископом Черновицким и Буковинским назначен єпископ Переяслав-Хмельницький Савва // ЖМП. – 1972. – № 3. – С. 2. – Текст рос. мовою.
16. Наречение и хиротония архимандрита Саввы (Бабинца) во єпископа Переяслав-Хмельницького, викария Киевской єпархии // ЖМП. – 1969. – № 6. – С. 9-14. – Текст рос. мовою.
17. Наречення і хиротонія архимандрита Савви на єпископа Переяслав-Хмельницького, викарія Київської єпархії // Православний вісник. – 1969. – № 4. – С. 123-128.
18. Пустовіт, Т. Сава (Бабинєць Олександр Павлович) / Т. Пустовіт // Ведемости Полтавской єпархии. – 2006. – № 11.

БЕРЕЗЕНЬ: 27

ФЕРЕНЦ II РАКОЦІ

340-річчя від дня народження князя Трансильванії, керівника антигабсбурзької національно-визвольної війни угорського народу (1676–1735)

Ференц Ракоці II (угор. II. Rákóczi Ferenc) – князь Трансильванії (Семигородя), керівник антигабсбурзької національно-визвольної війни угорського народу 1703–1711 рр. народився 27 березня 1676 р. Останній представник династії Ракоці, нащадок спадкоємного правителя Трансильванії Ференца Ракоці I та Ілони Зріні, онук трансильванського князя Дьєрдя Ракоці II і хорватського бана Петра Зріні, він вмістив у власному життєписі яскраві сторінки історії низки сьгоднішніх центральноєвропейських країн. Кілька з них тісно пов'язані з нинішніми українськими землями – Закарпаттям і Поділлям. У Мукачівському замку він зростав і мужнів, у